

PESACH

MELODIEËN

FE

11
u

*Aangeboden door het Bestuur
van het „Centraal Israëlietisch
Wees- en Doorgangshuis” te Leiden*

April 1939

פדר הקערה

בית המדרש

המערב

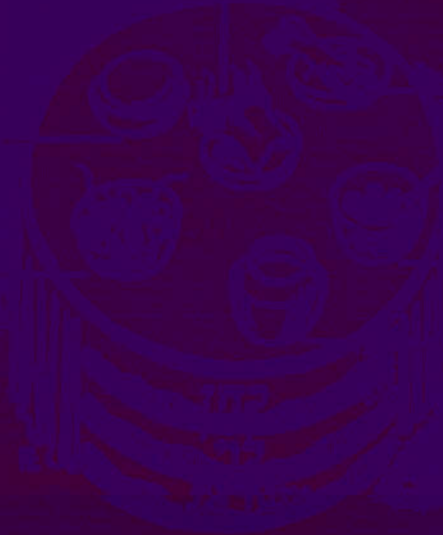
ג'עבאדען ביי
Gebaden beer

ג'עבאדען ביי
Gebaden beer

ראדעס געזעלע
Rades Gesele

קאפס
Kaps

פרישער
of a cyn

DE FEIDERSHOTEL

Houdoe

hou - doe la - sjeim ki touw
kie l'ou - lom gas - dou.
you - mar noo jis - roe eil kie
l'ou - lom gasdou. you - mroe
noo beis a. ha' rouw kie
l'an - lom gas - dou.
you - mroe noo jir - ei ha'
sjeim kie l'an - lom gas - dou.

deu wifoes:

Con o moes ki ech jeh wa' sa - peir
Pischoe - lie
ma' sei joh ja som jis - ra - nie joh

w'la - mo. wes lou n' so no nie ou - de cho
hie - a. ni. so. me wa' thi lie li - sje ngoh
ou - de cho hie a. ni. so. nie wa' thi lie,
lie - sje ngoh Ee - wen, mo' sse ha - bou - niem
ho - j' so le rouj pi - no. Ee - wen
mo' sse ha - bou - niem ho - j' - so le rouj pi. noh'

Orno

On - no ha - sjeim hou -
sje - ngo. no. On - no ha - sjeim
han - sje - ngo. no. On - no

Di - no ha - sjeim hats li - cho

Derelste melodie op: "O die hoe"

no.

Ki lou noeh

Ki lou no - eh, ki lou jo - eh.

O die binn loe cho, boe choer ka ha loe cho ge

- doe dow jounroe lou le - cho oe - le - cho, le -

- cho ki le - cho le - cho af le - cho le -

- cho ha - sjeim ha - mam - lo -

- cho ki lou no - eh, ki lou jo - eh -

so - goel binn - loe - cho.

ho - doer kaha - loe cho wo - si - how

joun- roe lou, le. cho oe. le. cho le-
 -cho hi le. cho le. cho af le. cho le.
 -cho ha-sjeim ha. mam - lo - cho, hi
 lou no-eh. hi lou jo. eh.

Echod mi jou dei ang.

le. chod mi jou. dei. ang. ee. chod ani jou. dei. ang
 ee. chod e. lou. kei. noe sje. ba. sjo. ma jim oe. woo
 - o - rets. Sjena. jim mi jou. dei. ang
 sjena. jim ani jou. dei. ang, sjei loe. chous ha. be. ries,
 ee. chod e. lou. kei. noe sje. ba. sjo. ma jim oe. ww. o. rets.
 Sjelou. sjo mi jou. dei. ang

sjlou.sjo am jou.dei.ang sjlou.sjo oo.wous
 sjnei
 ar.bang mi jou.dei.ang ar.bang mi jou.dei.ang
 ar.bang ie.mos. aus.sjlou.sjo oo.wous,
 sjnei loe.chom hab.be.ris, ee.chwa e.lou.kei.nse.
 sje.ba.sjo.ma.jim ol.wo.oo.ris.

Chad Gadjo.

Chad gad - jo.chad gad jo.
 di.zwan ab.bo bis.rei zoe.zer chad gad.jo.chad gad.
 -jo wa.a.so spoen-ro de-
 -o.chad le.gad.jo, di.zwan ab-bo bis-

-rei zoe- zei. god god- jo
chad god- jo. Wa. a. so kal- bo we-
-no- spach le- spen- ro, di- o- chad le- god- jo, dix-
-zwan ab- bo bis- rei zoe- zei
chad god- jo. chad god- jo.
wa- a. so choet- ro we- hik-
-ho le- chad- bo de- no-
-spach le- spen- ro de- o-
-chad le- god- jo; dix-
-zwan ab- bo bis- rei zoe- zei
chad god- jo, chad god- jo

AANHANGSEL

De volgende berijmde vertalingen, indertijd door den heer Jb. Lopes Cardozo Jr. z.g. vervaardigd, hebben sinds tal van jaren burgerrecht in onze goede Joodsche huizen verkregen. Na afloop van den Seder werden ze en worden ze door jongen en ouden, door ouders en kinderen, in liefelijke harmonie samen gezongen.

כִּי לֹו נֵאֵה

Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied,
Hij, machtig overal,
Verkoren boven 't al!
Der Engelen stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Hij, heerlijk overal,
Verheven boven 't al!
Der vromen stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Hij, waardig bovenal,
Beschuttende overal!
Des dienaars stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Hij, Eenig overal,
Der heiligen stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Verheven boven 't al,
Ontzaggelijk overal!
Der Serafs stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Zachtmoedig boven 't al,
Verlossend overal!
Der braven stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Hij, heilig boven 't al,
Barmhartig overal!
Der Heiligen stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

Hij, krachtig boven 't al,
Der overmoedigen stem is één:
„Gij zijt alleen,
Geen andere macht is U gelijk;
Slechts U, o God, is 't Koninkrijk”.
Die 't al gebiedt,
Hem past ons lied.

אדיר הוא

Almachtig God!

Wil dra Uw huis herbouwen,
Herstel toch weêr,
Zoo als weleer,

Het rijk van Uw getrouwen.
Wil toch, o God!
Wil toch, o God!

Weldra Uw huis herbouwen.

Gij, uitverkoren, groote God,
Verheven, heerlijk Opperheer!

Wil dra Uw huis herbouwen,
Herstel toch weêr,
Zoo als weleer,

Het rijk van Uw getrouwen.
Wil toch, o God!
Wil toch, o God!

Weldra Uw huis herbouwen.

Gij, Hoogerwaard, gelouterd God,

Almachtig, Opperheer!
Wil dra Uw huis herbouwen,
Herstel toch weêr,
Zoo als weleer,

Het rijk van Uw getrouwen.
Wil toch, o God!
Wil toch, o God!

Alwijze Koning, Opperheer!

Wil dra Uw huis herbouwen,
Herstel toch weêr,
Zoo als weleer,

Het rijk van Uw getrouwen.
Wil toch, o God!
Wil toch, o God!

Weldra Uw huis herbouwen.

Verlichtend en Beschermend God,
Krijgshaftig en Verlossend Heer!

Wil dra Uw huis herbouwen,
Herstel toch weêr,
Zoo als weleer,

Het rijk van Uw getrouwen.
Wil toch, o God!
Wil toch, o God!

Weldra Uw huis herbouwen.

Gij, oo Rechtervaardig en zoo Heilig!

Almachtig en Aloudig Heer!
Alhoogen Heer!

Wil dra Uw huis herbouwen,
Herstel toch weêr,
Zoo als weleer,

Het rijk van Uw getrouwen.
Wil toch, o God!
Wil toch, o God!

Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Zeg mij, waarop ik mag reeknen,
Dat de vijf wel zou beteeknen?
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

O, wie legt het mij eens uit,
Wat de zes toch wel beduidt?
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.

Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Zeg mij, waarop ik mag reeknen,
Dat de vijf wel zou beteeknen?
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

O, wie legt het mij eens uit,
Wat de acht toch wel beduidt?

'n Joodsche knaap, gezond van leden,
Wordt den achtsten dag besneden.
Zeven heet de Sabbathdag,
Dien men niet ontwijden mag.
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Zeg mij, waarop ik kan reeknen,
Dat de negen zou beteeknen.
Negen maanden is de tijd,

Aan de zwangerschap gewijd.
'n Joodsche knaap, gezond van leden,
Wordt den achtsten dag besneden.
Zeven heet de Sabbathdag,
Dien men niet ontwijden mag.
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Zeg mij, waarop ik mag reeknen,
Dat de vijf wel zou beteeknen?
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taafflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

'n Joodsche knaap, gezond van leden,
Wordt den achtsten dag besneden.
Zeven heet de Sabbathdag,
Dien men niet ontwijden mag.
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taaflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Zeg mij, waarop ik kan reeknen,
Dat dan elf wel zou beteeknen?
Jozef, deugdzaam, braaf en vroom,
Zag elf sterren in zijn droom.
God gaf éénmaal tien geboden,
Zuilen van de wet der Joden.
Negen maanden is de tijd,
Aan de zwangerschap gewijd.
'n Joodsche knaap, gezond van leden,
Wordt den achtsten dag besneden.
Zeven heet de Sabbathdag,
Dien men niet ontwijden mag.
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taaflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

O, wie legt het mij eens uit,
Wat de twaalf wel beduidt?
Twaalf juist beloopt te zamen,
Al der stammen Israëls namen.
Jozef, deugdzaam, braaf en vroom,
Zag elf sterren in 'zijn' droom.
God gaf éénmaal tien geboden,
Zuilen van de wet der Joden.

Negen maanden is de tijd,
Aan de zwangerschap gewijd.
'n Joodsche knaap, gezond van leden,
Wordt den achtsten dag besneden.
Zeven heet de Sabbathdag,
Dien men niet ontwijden mag.
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taaflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

Zeg mij, waarop ik kan reeknen,
Dat de dertien zou beteeknen?
Dertien woorden leeren wis,
Wat de God des Heelals is *)
Twaalf juist beloopt te zamen,
Al der stammen Israëls namen.
Jozef, deugdzaam, braaf en vroom,
Zag elf sterren in zijn droom.
God gaf éénmaal tien geboden,
Zuilen van de wet der Joden.
Negen maanden is de tijd,
Aan de zwangerschap gewijd.
'n Joodsche knaap, gezond van leden,
Wordt den achtsten dag besneden.
Zeven heet de Sabbathdag,
Dien men niet ontwijden mag.
De Misna geeft, in zes deelen,
Ons de zin van Gods bevelen.
Uit vijf boeken wordt geleerd,
Hoe men Gode dient en eert.
Om zijn moeders, vier te zamen,
Heeft zich Is'rel niet te schamen.
't Volk, wien God de voorkeur gaf,
Stamt van 't drietal vaadren af.
Op twee taaflen ons gegeven,
Stond 't verbond met God geschreven.
Eén is God, nooit g'evenaard,
In den hemel of op aard.

*) Zie Ex. 34, 6 en 7.

הַד הַדִּיאַ הַד הַדִּיאַ

Ik had een lam, een zeer jong lam,
Dat eens mijn vader voor mij nam;
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

Daar kwam een groote valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

Een hond, die 't lam had hooren zuchten,
Beet nu de kat en wilde vluchten;
Hij beet die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

Nu kwam hiervoor een dikke staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

Een vuur toevallig daar voorhanden,
Deed op zijn beurt de staf verbranden;
Den reeds bekenden dikken staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

Een waterstroom liep langs den muur,
En bluschte nu dat felle vuur;
Dat vuur, dat juist daar was voorhanden,
En onzen staf zoo deed verbranden;
Den reeds bekenden dikken staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam.

Voor twee zoezim.

Dat arme lam, dat arme lam.

Een dorstend os kon dat verheugen,
Dronk 't water op bij volle teugen;
Dat water, vloeiend langs den muur,
En blusschend het zoo felle vuur;
Dat vuur, dat juist daar was voorhanden,
En onzen staf zoo deed verbranden;
Den reeds bekenden dikken staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,

Voor twee zoezim.

Dat arme lam, dat arme lam.

Een slachter, op gewin bedacht,
Had nu terstond den os geslacht;
Den os, die zich zoo mocht verheugen,
Het water dronk bij volle teugen;
Dat water, vloeiend langs den muur,
En blusschend het zoo felle vuur;
Dat vuur, dat juist daar was voorhanden,
En onzen staf zoo deed verbranden;
Den reeds bekenden dikken staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;

Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

De dood, die alles zoo doet beven,
Bracht nu den slachter om het leven;
Den slachter, op gewin bedacht,
Die vroeger had den os geslacht;
Den os, die zich zoo mocht verheugen,
Het water dronk bij volle teugen;
Dat water, vloeiend langs den muur,
En blusschend het zoo felle vuur;
Dat vuur, dat juist daar was voorhanden,
En onzen staf zoo deed verbranden;

Den reeds bekenden dikken staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

Maar toen kwam God, de hoogste macht,
En had weldra den dood geslacht;
Den dood, die alles zoo doet beven,
Den slachter had gebracht om 't leven;
Den slachter, op gewin bedacht,
Die vroeger had den os geslacht;
Den os, die zich zoo mocht verheugen,
Het water dronk bij volle teugen;
Dat water, vloeiend langs den muur,
En blusschend het zoo felle vuur;
Dat vuur, dat juist daar was voorhanden,
En onzen staf zoo deed verbranden;
Den reeds bekenden dikken staf,
Die onzen hond wat slagen gaf;
Den hond, die 't lam had hooren zuchten,
De kat eerst beet, en toen wou vluchten;
Ach ja, die groote, valsche kat,
Die 't lam verscheurde en daarvan at;
Dat lam, dat vader voor mij nam,
Voor twee zoezim.
Dat arme lam, dat arme lam.

